

(1)

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਸੁਰੇਂਦਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ, ਕਾਲਕਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 89

ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (XVI-1952)- ਸੈਕਸ਼ਨ 3-ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 245, 246(3) ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ VI ਐਂਟਰੀ 56-ਪਾਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ- ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਅਤੇ ਮਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-

(1) ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ" ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(2)

VOL. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

(2) ਕੀ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ;

(3) ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੇਤਰੀ ਸਬੰਧ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੰਦਰਾਜ਼ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ "ਸੜਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਲ ਮਾਰਗ"। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਖੇਤਰੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਰੂਪ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ. ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਪ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਮਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਮਲੇ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਸਲ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਯੋਗ ਹੈ। -

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

(1) (ਏ) ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XVI ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ,

(3)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOL. VII

(ਬੀ) 1952 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XVI ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਤਿ- ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ; ਅਤੇ (c) ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1952 ਦਾ XVI ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁਸਾਫਰ ਵਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਮਨਾਹੀ, ਮੰਦਾਮਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਮੁਨਾਸਬ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮੁਨਾਸਿਬ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(ਏ) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੂਰੀਆਂ ਲਈ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮਾਲ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ;

(ਬੀ) ਮਾਲ ਕੈਰੀਅਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਟਿਕਟ 'ਤੇ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(c) ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ;

(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ 1 ਸਤੰਬਰ 1952 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ 1953 ਤੱਕ ਟਾਰ ਵਸੂਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਸਵਾਲ ਜੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ "ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁੱਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਭਾਰਤੀ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਕਾਲਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਚਕਾਰ 56 ਮੀਲ ਲੰਬੇ ਰੂਟ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 5 ਮੀਲ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਲ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(4)

VOL. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 51 ਮੀਲ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਟੀ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ।

1 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਪੰਜਾਬ ਯਾਤਰੀ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ, 1952" ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਈ ਰਾਜ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੱਕ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਕੁੱਲ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੂਰੀ

ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਦਖਲ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਭਾੜਾ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਟਿਕਟ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਹਮਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ. ਹਮਲੇ ਦਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਅਸਲ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਿਮੋਟ ਹਿੱਤ, - ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਵਿਲੇਬੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(5)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOL. VIII

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਕਿ ਢੇਆ-ਢੁਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 23 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੰਗਣ ਲਈ

ਖੁੱਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਚਰਨਜੀਤ ਲਾਲ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸੀਕਰੀ, ਜੋ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪਰ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਈ ਸਹਾਇਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 1952 ਦਾ ਐਕਟ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਰੱਖਦੇ ਹਨ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (38) 1951 ਐਸ.ਸੀ. 41

(6)

: VIII

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੁੜ ਐਸ. ਮੋਹਨ ਕੁਮਾਰਮੰਗਲਮ (1) ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਬਈ ਰਾਜ, ਨਿਰੋਧਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ

ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੜ ਐਸ.ਵੀ.ਬੀ ਘਾਟੇ (2) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬੰਬਈ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। . ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ: ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਜਗਾਧਰੀ ਦੀ ਫਰਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੰਵਰ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਸਰਨ (3) ਰਾਹੀਂ ਦਰਬਾਰ ਪਟਿਆਲਾ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ। 80-ਏ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1919, ਨੇ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਧੂ-ਖੇਤਰੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕ੍ਰਾਫਟ ਬਨਾਮ ਡਨਫੀ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖੇਤਰੀ ਹੈ। (4) "ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (38) 1951 . 583.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (38) 1951 . 161.

(3) ਏ, ਆਈ.ਆਰ. (31) 1944 . 302.

(4) 1933 ਏ.ਸੀ. 156, . 162.

ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਸਤੂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਿਸਮਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰ) ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਬ੍ਰੇਕਨ ਹਿੱਲ ਸਾਊਥ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ-

"ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਥੋਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਵਾਸ, ਨਿਵਾਸ, ਜਾਂ ਹੋਰ। ਪਰ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ, ਹਾਲਾਤ, ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਥੋਪਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਣਾਉਣ- ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਬੰਧ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਵਾਸ, ਨਿਵਾਸ, ਉੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਮੋਟਰ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

(ਕੋਲੋਨੀਅਲ ਗੇਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਫੈਡਰਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਆਫ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ (2), ਅਤੇ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਲੈਂਡਰ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖੋ:

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਨਿਰੀਖਣ ਸਨ

(1) 56 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 337 'ਤੇ ਪੀ. 375.

(2) 51 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ., 172 ਤੇ ਪੀ. 187

(3) 1919 N.Z.L.R. 305.

ਬਣਾਇਆ. ਬਾਂਬੇ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬਾਂਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1952, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਪਾਟਨ—ਜਾਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ-

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲੇਸ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਬਾਂਬੇ (2) ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਗੈਰ- ਨਿਵਾਸੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਬਾਹਰੀ-ਖੇਤਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਖੇਤਰੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ, ਡਿਲੀਵਰੀ- ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਆਦਿ ਦਾ ਰਾਜ ਨਾਲ ਖੇਤਰੀ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਥਾਨਕ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਰਾਜ ਦੀ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਵਿੱਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੋਪਪਟਲਾਲ ਸ਼ਾਹ, ਮੇਸਰਸ ਇੰਡੋ ਮਲਯਾਨ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (3) ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100(3) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 252 ਤੇ ਪੀ. 256.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1948. P.C. 118,

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 274.

1935, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ., ਜੋ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਸੁਣਾਇਆ- "ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ" ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ। ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲ ਖੇਤਰੀ ਗਠਜੋੜ ਹੋਵੇ।" ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-

- (1) ਕੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ" ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (2) ਕੀ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ;
- (3) ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਕੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਖੇਤਰੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ; ਅਤੇ
- (4) ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 56 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(10)

: VIII

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਮਾਲ ਅਤੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਲ ਮਾਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਾਲ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਖੇਤਰੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਬਾਰਾ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯਾਤਰਾ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾੜੇ 'ਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਫੇਰਸ ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਅੰਦਰ ਸੜਕ ਰਾਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢੰਗ, ਰੂਪ ਅਤੇ ਹੱਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਿਆਣਪ। ਉਹ ਦਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਪੇਜ਼ਡ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਪ੍ਰਾਇਟ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲੇਖਕ ਲਈ ਹੈ- ਇਕੱਲੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਬੰਧ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਮਾਤਰ ਚਾਰਜ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੇ- ਇਹ ਛੋਟਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਇਹ ਚਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕੇ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 56 ਮੀਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ।

ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਵੈਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸੀ ਇੱਕ ਲਾਈਟਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਨਾ ਕਰੇਗਾ

(11)

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOL. VIII

ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ. ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ,

ਪਰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਪ੍ਰਾਇਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1953 ਦੀ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 89, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 245 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ।

1953 ਦੀ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉੱਠਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ?, 1952, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 246(3) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 56 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ "ਸੜਕ ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਲ ਮਾਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ- "245. (1) ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਸਦ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਰਾਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਬਾਹਰੀ-ਖੇਤਰੀ ਸੰਚਾਲਨ ਹੋਵੇਗਾ"।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 245 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ-ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੀ-ਖੇਤਰੀ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ-

(3) ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕੁੱਲ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਯਾਤਰਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੇ ਦਖਲ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਟਿਕਟ ਜਾਂ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

1953 ਦੀ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 89 ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਧਾਰਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਹਨ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਲ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕਾਲਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛੇ-ਛੇ ਮੀਲ ਲੰਬੇ ਰੂਟ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 51 ਮੀਲ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੰਘ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ- ਖੇਤਰੀਤਾ ਲਈ। ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(3) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਐਕਟ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤੀ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਪ੍ਰੋ- ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਦਾ ਵੀਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਧੂ-ਖੇਤਰੀਤਾ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਾਫੀ, ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਖੇਤਰੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਇਮਪਿਊਨਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰੈਕਨ ਹਿੱਲ ਸਾਊਥ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਿਊ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ (1), ਡਿਕਸ਼ਨ, ਜੇ., ਪੰਨਾ 375 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਪਰ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ, ਸਥਿਤੀ, ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(1) 56 ਸੀ.ਐਲ.ਆਰ. 337,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ T ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਥੋਪਣਾ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਬੰਧ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਨਿਵਾਸ, ਉੱਥੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਵਾਸ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਮੋਟਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ H ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਵੇ।"

ਮੇਸਰਸ ਇੰਡੇ ਮਲਯਾਨ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਪੇਪਟਲਾਲ ਸ਼ਾਹ ਪਾਰਟਨਰ

(1), ਬੀ ਕੇ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ. ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ-

"ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਖੇਤਰੀ ਗਠਜੋੜ ਸੀ। ਬਾਂਬੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਕੇਸ, ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮੇਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ (2) ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦਖਲ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਰਾਹੀਂ ਯਾਤਰਾ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 274.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 252.

ਰਾਜ ਬਸ਼ਰਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂ ਮਾਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਮੇਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਕਸਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਚਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਆਫ ਕੰਪੋਜ਼ਿਟਰਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਘਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਰਤੱਵ, ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਗੁਪਤ ਨਿੰਦਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਵਾਧੂ-ਖੇਤਰੀਤਾ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Rajbir Singh Ladhar Translator